

Warszawa, 25.08.2025 r.

PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH
Mirosław Wróblewski

DPNT.413.11.2025

Pan
Marcin Kierwiński
Minister Spraw
Wewnętrznych
i Administracji

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 30 stycznia 2024 r. w sprawie **C-118/22 Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politisia” pri Ministerstvo na vatrešnite raboti – Sofia**, dotyczącym warunków przechowywania przez organy Policji danych osobowych służących do zwalczania przestępczości, działając na podstawie art. 57 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹ oraz art. 52 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych², uprzejmie informuję, że **w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych wyrok ten powoduje konieczność wprowadzenia zmian w obowiązujących przepisach prawa regulujących funkcjonowanie Krajowego Systemu Informacyjnego Policji.**

W wyroku z 30 stycznia 2024 r. Trybunał Sprawiedliwości UE orzekł, że art. 4 ust. 1 lit. c) i e) dyrektywy 2016/680³ w związku z art. 5 i 10, art. 13 ust. 2 lit. b) oraz art. 16 ust. 2 i 3 tej dyrektywy i art. 7 i 8 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej⁴ należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu przewidującemu przechowywanie przez organy policji, do celów

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 1 ze zm.).

² Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającej decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz. Urz. UE L 119 z 4.5.2016, str. 89, z późn. zm.).

⁴ Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz. U. C 202 z 7.6.2016, s. 389–405).

zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, danych osobowych, w szczególności danych biometrycznych i genetycznych, dotyczących osób, które zostały prawomocnie skazane za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego, aż do chwili śmierci osoby, której dane dotyczą, w tym w przypadku zatarcia skazania tej osoby, bez nałożenia na administratora obowiązku okresowego przeglądu, czy takie przechowywanie jest nadal niezbędne, ani przyznania wspomnianej osobie prawa do usunięcia tych danych, od chwili gdy ich przechowywanie nie jest już niezbędne do celów, dla których były one przetwarzane, lub w stosownym przypadku do ograniczenia ich przetwarzania.

Ponadto Trybunał stwierdził, że zbieranie danych osobowych w ramach postępowania karnego i przechowywanie ich przez organy policji do celów określonych w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2016/680 stanowi ingerencję w prawa podstawowe do poszanowania życia prywatnego i do ochrony danych osobowych, niezależnie od tego, czy przechowywane informacje są danymi wrażliwymi, czy nie, ani czy osoby, których dane dotyczą, ucierpiały z powodu ewentualnych niedogodności wynikających z tej ingerencji, jak również bez względu na to, czy zatrzymane dane są następnie wykorzystywane. Terminy przechowywania danych w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dane dotyczą, powinny uwzględniać zasadę proporcjonalności wynikającą z art. 5 dyrektywy 2016/680, co oznacza, że dane nie powinny być gromadzone przez okres dłuższy niż jest to niezbędne do celów ich przetwarzania. Przepis art. 5 dyrektywy 2016/680 nakłada też na państwa członkowskie UE obowiązek przyjęcia odpowiednich terminów usuwania danych osobowych lub okresowego przeglądu konieczności przechowywania takich danych oraz odpowiednich środków proceduralnych służących przestrzeganiu tych terminów. Jednocześnie prawo krajowe powinno zapewniać osobom, których dane dotyczą, możliwość kontroli czy przetwarzane informacje są wciąż niezbędne dla organów policji, na zasadzie wzmocnienia gwarancji weryfikowania danych co do konieczności ich dalszego przetwarzania. Trzeba przy tym uwzględnić to, że przepisy dyrektywy 2016/680 nie wymagają, aby państwa członkowskie określiły bezwzględne ograniczenia czasowe przechowywania danych osobowych, po których przekroczeniu powinny one zostać automatycznie usunięte.

W polskim prawie przetwarzanie danych dotyczących skazania odbywa się przede wszystkim na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym⁵, ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o przetwarzaniu informacji kryminalnych⁶ oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji⁷, regulującej funkcjonowanie Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (dalej jako „KSIP”).

Przeprowadzona przez Prezesa UODO analiza powyższych aktów prawnych wykazała, że wyrok TSUE pociąga za sobą konieczność zmiany przepisów dotyczących KSIP. TSUE w swoich wyrokach stwierdzał wielokrotnie, że wszelkie ograniczenia w korzystaniu przez jednostkę z praw podstawowych (tj.

⁵ Dz. U. z 2024 r. poz. 276.

⁶ Dz. U. z 2024 r. poz. 376 ze zm.

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 636.

gwarantowanych w art. 7 i 8 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej praw do poszanowania życia prywatnego i ochrony danych osobowych) muszą zgodnie z art. 52 ust. 1 Karty być przewidziane ustawą i szanować zasadę proporcjonalności. Jednocześnie uregulowania prawne dotyczące tych ograniczeń muszą zawierać jasne i precyzyjne zasady normujące zakres i stosowanie tych ograniczeń⁸.

W obowiązującym stanie prawnym jedynym przepisem regulującym funkcjonowanie KSIP jest **art. 21nb ust. 1 ustawy o Policji**. Przepis ten nie nakłada na Komendanta Głównego Policji, jako administratora danych osobowych zgromadzonych w KSIP, obowiązku okresowego przeglądu danych.

Obowiązek okresowego przeglądu danych osobowych przez Komendanta Głównego Policji wprowadzić ma nowelizacja art. 21nb ust. 1, dokonana przepisem art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 18 października 2024 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Wjazdu/Wyjazdu⁹, jednakże przepis ten w ocenie Prezesa UODO nie czyni zadość wymaganiom stawianym przez wyrok Trybunału. Zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Wjazdu/Wyjazdu w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji dodaje się art. 21nb ust. 1b, zgodnie z którym dane osobowe zgromadzone w KSIP w celu realizacji zadań ustawowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 1-4, Policja przechowuje przez okres niezbędny do realizacji ustawowych zadań Policji. Organy Policji dokonują weryfikacji tych danych po zakończeniu sprawy, w ramach której dane te zostały wprowadzone do zbioru, a ponadto nie rzadziej niż co 10 lat od dnia uzyskania lub pobrania informacji usuwają zbędne dane.

Powyższą nowelizację należy postrzegać jako podwyższenie standardów ochrony danych osobowych, gdyż obecne przepisy prawa krajowego przewidują wyłącznie obowiązek weryfikacji, nie rzadziej co 10 lat od dnia zebrania, uzyskania, pobrania lub aktualizacji danych, przydatności danych zgromadzonych w KSIP¹⁰.

Jednakże nowela ustawy o Policji w zakresie weryfikacji konieczności przetwarzania danych w KSIP nie odnosi się do wszystkich danych przetwarzanych w tej bazie informacji (jedynie danych w zakresie zadań ustawowych, o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 1-4 ustawy o Policji), a także w dalszym ciągu nie przewiduje wymaganych dyrektywą 2016/680 przesłanek usunięcia danych z policyjnej bazy danych. Powyższy przepis stanowi o przetwarzaniu danych „przez okres niezbędny do realizacji ustawowych zadań Policji”, co należy ocenić jako kryterium nieostre, które nie gwarantuje rzetelnej realizacji obowiązku usunięcia danych przez administratora i ogranicza możliwość kontroli zasadności przetwarzania danych przez podmiot danych. Podkreślić należy, iż przesłanek tych nie zawiera, mający zastosowanie w braku przepisów szczególnych, art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (dalej jako „ustawa ODO”). Stosownie do treści art. 24

⁸ Wyrok z 22 czerwca 2021 r., Latvijas Republikas Saeima, sygn. akt C- 439/19, EU:C:2021:504 (pkt 105); wyrok z 16 lipca 2020 r., Facebook Ireland i Schrems, C-311/18, EU:C:2020:559 (pkt 172–176).

⁹ Dz. U. z 2024 r. poz. 1688.

¹⁰ Art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2023 r. poz. 1206).

ust. 1 pkt 2 ustawy ODO, żądanie (wniosek) usunięcia danych będzie skuteczne, w przypadku, gdy dane te zostały zebrane lub są przetwarzane z naruszeniem przepisów niniejszej ustawy. Co istotne, przepis ten nie przesądza jak rozumieć przesłankę usunięcia danych określoną jako „naruszenie przepisów ustawy”. Podkreślić należy, że ta istotna wątpliwość interpretacyjna wynika z błędnej implementacji art. 16 ust. 2 dyrektywy 2016/680, gdyż wskazany przepis dyrektywy wyraźnie przesądza o jaki stopień niezgodności chodzi, tj. państwa członkowskie nakładają na administratora wymóg usunięcia bez zbędnej zwłoki danych osobowych i zapewniają, by osoba, której dane dotyczą, miała prawo uzyskać od administratora usunięcie bez zbędnej zwłoki jej danych osobowych, jeżeli przetwarzanie narusza przepisy przyjęte na podstawie art. 4, 8 i 10, lub jeżeli dane osobowe muszą zostać usunięte w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze.

Nieprawidłowa implementacja art. 16 ust. 2 dyrektywy 2016/680 sprawa, że osoby, których dane dotyczą, zostały pozbawione jakiegokolwiek instrumentu prawnego (gwarantowanego przez przepisy unijnej dyrektywy) **do skutecznego żądania usunięcia przez organy policyjne danych gromadzonych w KSIP**. Potwierdza to orzecznictwo sądów administracyjnych, z którego wynika, że przepisy ustawy ODO wymagają jedynie od administratora zgodności działania z przepisami regulującymi wykonywanie ustawowych zadań Policji i ostatecznie do Komendanta Głównego Policji należy ocena potrzeby dalszego przetwarzania danych w KSIP¹¹. Komendant Główny Policji nie jest przy tym zobowiązany do podania szczegółowych przyczyn odmowy usunięcia danych, co jest niezgodne z art. 16 ust. 4 dyrektywy 2016/680 stanowiącym, że państwa członkowskie zapewniają, by administrator informował pisemnie osobę, której dane dotyczą, o każdej odmowie sprostowania lub usunięcia danych osobowych lub ograniczenia przetwarzania danych oraz o przyczynach tej odmowy. Implementujący powyższy przepis dyrektywy do prawa krajowego art. 24 ust. 5 ustawy ODO nie nakłada na administratora obowiązku informowania podmiotu danych o przyczynach odmowy sprostowania lub usunięcia danych. Art. 21 nb ustawy o Policji także nie zawiera informacji o powyższych prawach podmiotu danych, jak też o prawie do usunięcia danych, którego w szczególności dotyczy omawiany wyrok TSUE.

Dodatkowo zauważyć należy w odniesieniu do KSIP, że przepisy ustawy o Policji nie określają zakresu przetwarzanych danych **ani maksymalnych okresów ich przetwarzania**, co w praktyce może prowadzić do zakwestionowanego w omawianym wyroku przez TSUE przetwarzania danych osobowych aż do śmierci podmiotu danych. Katalog danych przetwarzanych w KSIP jest określony wyłącznie w Zarządzeniu Nr 70 Komendanta Głównego Policji z dnia 2 grudnia 2019 r. w sprawie Krajowego Systemu Informacyjnego Policji (Dz. Urz. KGP z 2019 r. poz. 114). Należy mieć na uwadze, że zarządzenie Komendanta Głównego Policji stanowi jedynie regulację o charakterze wewnętrznym, która nie należy do źródeł prawa

¹¹ Wyrok WSA w Warszawie z 30 września 2021 r., sygn. akt II SA/Wa 1741/21, LEX nr 3340473; wyrok WSA w Warszawie z 3 listopada 2021 r., sygn. II SA/Wa 1779/21, LEX nr 3468991; wyrok WSA w Warszawie z 3 listopada 2022 r., sygn. akt II SA/Wa 660/22, Legalis nr 2791882.

powszechnie obowiązującego w rozumieniu art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przepis art. 21nb ustawy o Policji nie określa zatem jakie konkretnie dane osobowe i na jakich zasadach przetwarzane są w KSIP. Brak ten nie zostanie uzupełniony nowelizacją na podstawie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Wjazdu/Wyjazdu, ponieważ w dodawanym art. 21nb ust. 1a ustawy o Policji wskazano jedynie, że w KSIP Policja może przetwarzać dane biometryczne w postaci: wizerunków osób i danych daktyloskopijnych¹².

Podsumowując powyższe rozważania należy stwierdzić, że **przepisy prawa dotyczące działania KSIP nie określają maksymalnego okresu przetwarzania danych osobowych w tym zbiorze, nie określają ustawowego zakresu przetwarzanych danych, jak też nie precyzują przesłanek, po zaistnieniu których administrator powinien dokonać ich przeglądu i powinien podjąć decyzję w przedmiocie ich ewentualnego usunięcia, opierając proces przetwarzania na uznaniu administratora. Stąd też, w ocenie Prezesa UODO, uzasadniony jest wniosek podjęcia inicjatywy zmiany obowiązujących przepisów w kierunku zapewnienia ich zgodności z ochroną danych osobowych i prawem do prywatności.**

W świetle przedstawionej powyżej argumentacji, działając na podstawie art. 52 ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych, uprzejmie proszę Pana Ministra o odniesienie się do tego wystąpienia na piśmie **w terminie 30 dni** od daty jego otrzymania.

Łączę wyrazy szacunku,
Miroslaw Wróblewski
Prezes Urzędu
Ochrony Danych Osobowych

Do wiadomości:

¹² Art. 19 ust. 2 ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Wjazdu/Wyjazdu stanowi, że w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2024 r. poz. 145, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1a. W KSIP Policja może przetwarzać dane biometryczne w postaci:

1) wizerunków osób w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 1 ust. 2, w zakresie celów identyfikacyjnych lub weryfikacji tożsamości osób, której dotyczą realizowane zadania lub wykonywane czynności, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2, oraz jeżeli zadania Policji dotyczą celów określonych w art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości, także w zakresie realizacji celów wykrywczych lub dowodowych;

2) danych daktyloskopijnych w zakresie niezbędnym do powiązania informacji, w tym danych osobowych dotyczących osób lub śladów, o których mowa w art. 21h ust. 2 pkt 1, z danymi przetwarzanymi w zbiorach danych daktyloskopijnych, o których mowa w art. 21h w zakresie danych określonych w art. 21h ust. 2 pkt 2-5.

**Pan
Ignacy Niemczycki
Sekretarz Stanu
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów**